

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

IX.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

tibus, etiam in Carinthia, ubi Danhufanos instituit & alios, quos etiam JENÆ informavit. Rogo igitur, ut eum promoveas, si potueris.

Vexationem D. Pastoris vestri, quam Cyriacum illum suscepisse scribis, de qua hætenus nihil audiveram, non libenter audio. Videndum est, ut cautè & prudenter respondeat. Ut enim profus sileat, Ecclesiæ non consultum judicarem. Fuit enim periculosissimum certamen, quod ego ita oppressum cupiebam, ut nulla scintillula evolare. Si quis urgere voluisset, convicisset, divinitatem Christi cum Ario negari. Sed noli hoc D. Pastori ex meis literis indicare, ut autem piam prudentiam in responsione adhibeat, nihil de disputatis resuscitans, author & adjutor sedulus & fidelis esto, propter Ecclesiæ teneritudinem. Restat jam nihil, quam ut cum tua conjugè (quam mea salutat admodum amanter) cumque liberis tuis ad Nestoreos annos rectissime valeas. D. Pastorem cum omnibus Collegis similiter ex me plurimum salutari peto. Dabatur hoc epistolium 14. Novembris, anno 1590. st. v.

T. Claritatem

summa cum observantia colens

Jeremias Hombergerus.

Salutem cum debito honore meo nomine dici cupio Dominis omnibus, qui eam benevolis animis à me dictam acceptare gaudent, inter quos præcipuos habeo D. Paulum à Danhausen / Provincialem Prætorem seu gubernatorem, & D. Bartholomæum Rifenhillerum, Burggravium, &c. & D. Ludovicum à Dietrichstein / &c. Illi, credo, non dedignantur à me salutari. Precibus meis & illos & omnes, te etiam tuosque & Scholam tuam, totamque vestram Ecclesiam misericordiarum patri quotidie commendo. Vale in Domine Jesu, charissime Domine Doct. & colendissime comperat.

IX.

Sal. in Servatore Christo, Reverende & Clar. D. Doctor, Domine, amice & frater plurimum colende.

ORavit me hospes Joh. Christophori Schleittii, Mag. Adamus Volsius noster, ut per te monendum curarem fratrem illius, Franciscum Ludovicum, ut tandem aliquando pecuniam huc mittat fratris nomine: nihil enim ipse adhuc accepit, cum jam fermè per annum convictorem ipsum habuerit. Etsi autem non libenter molestus tibi sum hoc nomine, tamen negare amico officium hoc non potui, teque

Xxx 3

majorem

majo rem in modum oro, des operam, ut Mag. Adamus inrelligat, me diligentissime ista de re ad te scripisse. Quam autem pecuniam ego à mercatore quodam Nordlingenſi ſuperioribus menſibus accepi, ejuſdem Schleittii nomine, de ea ſpero Mercatori jam eſſe ſatiſfactum.

De rebus aliis non habebam, quod ſcriberem, & eram ſanè occupator ſolito. *μερόμελλον* mea Auguſtiniana prælo brevi ſubjicientur : te exiſtimo in Refutatione Neocſtadiana pergere, & ſpero futurum brevi, ut ejus uſus ſit futurus haud contemnendus, qua de re aliàs. Benè in Chriſto Servatore vir clariff. unà cum conjuge honeſtiſſima & liberis vale. Argentorato, 16. Novembr. 1590.

Tuus in DOMINO frater

Joh. Pappus, D.

X.

S. D. Reverende & clariffime vir, frater cariffime.

CUM admodum incommodè habeam, imò non ſine periculo hoc tempore ægrotem, adjungo pagellas rerum, quæ in Arctoïſ his gentibus, memoriâ dignæ, ſuperiori quinquennio acciderunt, ut brevitatem Epiftolæ, varietate & copiâ hiftoriolarum, quas minore eum moleſtiâ quàm literarum mearum balbutiem perluſtrabis, penſarem. Apud nos omnia DEÏ beneficio tranquilla, & eccleſiæ ac ſcholæ ſtatus mediocriſ & tranquilluſ eſt. Ego brevi me, in cœleſti Academiâ, omniſ caliginis, errorum & angorum expertem, de vivo Sapientiæ gurgite doctrinam, cujuſ initia in his terris libavi, hauſturum ſpero. Interea exilii hujus ærumnas placidè feram. Benè & feliciter vale. Dominica dulciſſimæ diſputationiſ Chriſti, & moeſtæ matris Cananæ, Anno 1591.

David Chytræuſ.

XI.

S. D. Reverende & clariffime vir, frater cariffime.

SCRIPſit ad me, initio hujus anni, Bernarduſ Jobinuſ, ſe primam & poſtremam Sylvæ Chronici paginam recudere velle. Id ſi factum eſt, quaſo, ut duo aut tria exempla, non integri libelli, ſed earum ſolummodò chartarum, quæ ruruſ expreſſæ ſunt,